

judecarea unei cauze de la un tribunal sau, după caz, de la o judecătorie din circumscripția sa la o altă instanță de același grad din circumscripția sa, în cazul în care imparțialitatea judecătorilor ar putea fi știrbită datorită împrejurărilor cauzei, dușmăniilor locale sau calității părților, când există pericolul de tulburare a ordinii publice ori când una dintre părți are o rudă sau un afin până la gradul al patrulea inclusiv printre judecători sau procurori, asistenții judiciari sau grefierii instanței. Strămutarea judecării unei cauze de la o instanță militară competentă la o altă instanță militară de același grad se dispune de Curtea Militară de Apel, prevederile prezentei secțiuni privind strămutarea judecării cauzei de către curtea de apel competentă fiind aplicabile.”

5. Alineatul 1 al articolului 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cererea de strămutare se adresează Înaltei Curți de Casație și Justiție sau curții de apel competente și trebuie motivată. Înscrierile pe care se sprijină cererea se alătură la aceasta, când sunt deținute de partea care cere strămutarea.”

6. Alineatele 1 și 2 ale articolului 57 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Președintele curții de apel competente cere, pentru lămurirea instanței, informații de la președintele instanței ierarhic superioare celei la care se află cauza a cărei strămutare se cere, comunicându-i totodată termenul fixat pentru judecarea cererii de strămutare.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă a soluționa cererea, când aceasta este instanța ierarhic superioară, solicită informații Ministerului Justiției.”

7. Alineatul 2 al articolului 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„În informațiile trimise Înaltei Curți de Casație și Justiție sau curții de apel se face mențiune expresă despre efectuarea încunoștințării, atașându-se și dovezile de comunicare a acestora.”

8. Alineatele 1- 3 ale articolului 60 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea de strămutare prin sentință motivată.

În cazul în care găsește cererea întemeiată, Înalta Curte de Casație și Justiție dispune strămutarea judecării cauzei la o curte de apel învecinată curții de la care se solicită strămutarea, iar curtea de apel dispune strămutarea judecării cauzei la una dintre instanțele de același grad cu instanța de la care se solicită strămutarea din circumscripția sa.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă hotărăște în ce măsură se mențin actele îndeplinite în fața instanței de la care s-a strămutat cauza.”

9. Alineatul 6 al articolului 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Sentința prin care Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă dispune asupra strămutării nu este supusă niciunei căi de atac.”

10. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. Repetarea cererii

Strămutarea cauzei nu poate fi cerută din nou, afară de cazul când noua cerere se întemeiază pe împrejurări necunoscute Înaltei Curți de Casație și Justiție sau curții de apel competente la soluționarea cererii anterioare sau ivite după aceasta.”

11. Articolul 61¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61¹. Desemnarea altei instanțe pentru judecarea cauzei

Procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate cere Înaltei Curți de Casație și Justiție să desemneze o altă curte de apel decât cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizată în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate cere curții de apel competente să desemneze un alt tribunal sau, după caz, o altă judecătorie decât cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizate în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Dispozițiile art. 55 alin. 1, art. 56 alin. 1 și 2 și art. 61 se aplică în mod corespunzător.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea în camera de consiliu, în termen de 15 zile.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă dispune, prin încheiere motivată, fie respingerea cererii, fie admiterea cererii și desemnarea, după caz, a unei instanțe egale în grad cu cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizată în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Încheierea prin care Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea nu este supusă niciunei căi de atac.”

12. La articolul 385⁹, alineatul 1 punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. În cursul judecății nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei;”

13. La articolul 385⁹, alineatul 1 punctul 2 se abrogă.

14. La articolul 385⁹, alineatul 1 punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. judecata a avut loc în lipsa apărătorului, când prezența acestuia era obligatorie;”

15. La articolul 385⁹, alineatul 1 punctele 7, 8, 9, 10 și 11 se abrogă.

16. La articolul 385⁹, alineatul 1 punctele 14, 15 și 16 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„14. s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege;

15. nu s-a constatat grațierea sau în mod greșit s-a constatat că pedeapsa aplicată condamnatului a fost grațiată;

16. în mod greșit s-a dispus încetarea procesului penal;”

17. La articolul 385⁹, alineatul 1 punctele 17, 18, 19, 20 și 21 se abrogă.

18. Alineatul 3 al articolul 385⁹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cazurile prevăzute în alin. 1 pct. 1, 3-6 și 13-14 se iau în considerare întotdeauna din oficiu, iar cel de la pct. 15 se ia în considerare din oficiu numai când a influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.”

19. După articolul 385¹⁰ se introduce un nou articol, articolul 385^{10a}, cu următorul cuprins:

„Art. 385^{10a}. Admiterea în principiu.

La Înalta Curte de Casație și Justiție, completul de judecată examinează admisibilitatea recursului în camera de consiliu, fără citarea părților. În cazul în care constată că cererea de recurs este formulată împotriva unei hotărâri care nu este supusă niciunei căi de atac, a unei încheieri care nu se atacă decât odată cu fondul, a unei hotărâri pronunțate în recurs sau în contestație în anulare, dispune, prin încheiere, respingerea cererii ca inadmisibilă.”

20. La articolul 385¹⁵, literele c) și d) ale punctului 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată, în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 3 – 6 și rejudecarea de către instanța competentă, în cazul prevăzut în art. 385⁹ alin. 1 pct. 1.

Când recursul privește atât hotărârea primei instanțe, cât și hotărârea instanței de apel, în caz de admitere și dispunerea rejudecării de către instanța a cărei hotărâre a fost casată, cauza se trimite la prima instanță, dacă ambele hotărâri au fost casate, și la instanța de apel, când numai hotărârea acesteia a fost casată.

În cazul în care admite recursul declarat împotriva deciziei pronunțate în apel, instanța de recurs desființează și hotărârea primei instanțe, dacă se constată aceleași încălcări de lege ca în decizia recurată.

Înalta Curte de Casație și Justiție, dacă admite recursul, când este necesară administrarea de probe, dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată;

d) dispune rejudecarea de către instanța de recurs în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 12 – 16 și 17², precum și în cazul prevăzut în art. 385⁶ alin. 3.”

Art. 2. – (1) Dispozițiile privind cazurile de casare prevăzute în Codul de procedură penală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară intrării în vigoare a prezentei legi, rămân aplicabile cauzelor penale aflate în curs de judecată în recurs, inclusiv cele aflate în termenul de declarare a recursului.

(2) Dispozițiile referitoare la strămutare respectiv cele privind desemnarea unei alte instanțe din Codul de procedură penală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică numai cererilor de strămutare sau de desemnare a unei alte instanțe cu care instanțele au fost sesizate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

Secțiunea a 2-a

Modificarea și completarea unor acte normative în materie contravențională și electorală

Art. 3. – După articolul 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind introducerea tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 10¹, cu următorul cuprins:

„**Art. 10¹.** – Prin derogare de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, plângerea, însoțită de copia procesului verbal de constatare a contravenției, se

introduce la judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are sediul contravenientul.”

Art. 4. – Litera m) a alineatului (1) a articolului 25 din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 17 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) primesc de la birourile electorale ale secțiilor de votare și predau serviciilor județene ale Arhivelor Naționale, respectiv Serviciului Municipiului București al Arhivelor Naționale, în a căror rază teritorială funcționează, buletinele de vot întrebuițate și necontestate, precum și pe cele anulate, listele electorale utilizate, ștampilele și celelalte materiale necesare votării.”

Art. 5. – Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 12 septembrie 2011 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 19 alineatul (1), litera f) va avea următorul cuprins:

„f) predau, pe bază de proces-verbal, serviciilor județene ale Arhivelor Naționale, respectiv Serviciului Municipiului București al Arhivelor Naționale buletinele de vot nule și cele contestate, precum și celelalte documente și materiale deținute, care nu sunt predate Biroului Electoral Central.”

2. La articolul 20 alineatul (3), litera f) va avea următorul cuprins:

„f) predă, pe bază de proces-verbal, Serviciului Municipiului București al Arhivelor Naționale toate documentele și materialele deținute, care nu sunt predate Biroului Electoral Central.”

3. La articolul 24 alineatul (5), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) predau, pe bază de proces-verbal, reprezentantului serviciului județean al Arhivelor Naționale în a cărei rază teritorială își au sediul sau, după caz, al Serviciului Municipiului București al Arhivelor Naționale și care se află la sediul biroului electoral județean sau, după caz, la sediul biroului electoral al sectorului municipiului București, buletinele de vot întrebuițate și necontestate, precum și cele anulate, ștampilele și celelalte materiale utilizate în desfășurarea votării; birourile electorale ale secțiilor de votare din străinătate înaintează aceste materiale reprezentanțelor diplomatice, care, în termen de 3 luni de la publicarea rezultatului alegerilor în Monitorul Oficial al României, Partea I, le predau în vederea topirii de către operatorii economici specializați.”

4. Articolul 70 va avea următorul cuprins:

„**Art. 70. – (1)** Buletinele de vot întrebuințate sau neîntrebuințate, cele nule, procesele-verbale și ștampilele necesare votării, celelalte materiale utilizate în procesul electoral, primite de serviciile județene ale Arhivelor Naționale, respectiv de Serviciul Municipiului București al Arhivelor Naționale de la birourile electorale județene, birourile sectoarelor municipiului București, de la biroul electoral pentru secțiile de votare din străinătate, după caz, sau de la birourile electorale ale secțiilor de votare, documentele primite de Curtea Constituțională de la Biroul Electoral Central, precum și listele de susținători aflate la Curtea Constituțională și cele primite de Autoritatea Electorală Permanentă de la Biroul Electoral Central sunt păstrate în arhivă, separat de celelalte documente, timp de 3 luni de la data publicării rezultatului alegerilor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), serviciile județene ale Arhivelor Naționale, și, după caz, Serviciul Municipiului București al Arhivelor Naționale, cu sprijinul instituțiilor prefectului, respectiv Curtea Constituțională și Autoritatea Electorală Permanentă vor preda pe bază de proces-verbal, pentru topire, operatorilor economici specializați buletinele de vot întrebuințate sau neîntrebuințate, cele nule, procesele-verbale și ștampilele necesare votării, celelalte materiale utilizate în procesul electoral, precum și listele de susținători.

(3) Autoritatea Electorală Permanentă asigură arhivarea electronică a documentelor primite de la Biroul Electoral Central, de către un furnizor de servicii de arhivare electronică, conform Legii nr. 135/2007, apoi predă spre topire materialele și documentele primite de la Biroul Electoral Central operatorilor economici specializați.

(4) Listele de susținători de la alegerile anterioare pentru Președintele României se predau de către Înalta Curte de Casație și Justiție, spre topire, operatorilor economici specializați.

(5) La primirea listelor electorale permanente de către primării și serviciile județene ale Arhivelor Naționale, ori, după caz, de Serviciul Municipiului București al Arhivelor Naționale, potrivit art. 7 alin. (5), orice alte exemplare ale listelor electorale permanente aflate la primării și judecătorii se predau spre topire operatorilor economici specializați.”

Art. 6. – Alineatele (1) și (2) ale articolului 71 din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, republicată în Monitorul Oficial nr. 627 din 31 august 2012, se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Buletinele de vot întrebuințate sau neîntrebuințate, cele nule, procesele-verbale și ștampilele necesare votării, celelalte materiale utilizate în procesul electoral, primite de serviciile județene ale Arhivelor Naționale, ori, după caz, de Serviciul Municipiului București al Arhivelor Naționale, de la birourile electorale județene, ale sectoarelor municipiului București, de la biroul

electoral pentru secțiile de votare din străinătate sau de la birourile electorale ale secțiilor de votare, precum și listele de susținători primite de Înalta Curte de Casație și Justiție de la Biroul Electoral Central sunt păstrate în arhivă, separat de celelalte documente ale, timp de 3 luni de la data publicării rezultatelor alegerilor în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) După expirarea termenului prevăzut la alin. (1), serviciile județene ale Arhivelor Naționale, Serviciul Municipiului București al Arhivelor Naționale, precum și Înalta Curte de Casație și Justiție, cu sprijinul prefectilor, vor preda pe bază de proces-verbal, pentru topire, operatorilor economici specializați buletinele de vot întrebuințate sau neîntrebuințate, cele nule, procesele-verbale și ștampilele necesare votării, celelalte materiale utilizate în procesul electoral, precum și listele de susținători.”

Art. 7. – Litera g) a articolului 20 din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial nr. 196 din 13 martie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) predau, cu proces-verbal, serviciului județean al Arhivelor Naționale în a cărui rază teritorială își au sediul, ori, după caz, Serviciului Municipiului București al Arhivelor Naționale, buletinele de vot întrebuințate și necontestate, precum și cele anulate, ștampilele și celelalte materiale utilizate în desfășurarea votării; birourile electorale ale secțiilor de votare de pe lângă misiunile diplomatice și oficiile consulare predau aceste materiale, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe, Serviciului Municipiului București al Arhivelor Naționale;”

Secțiunea a 3-a **Dispoziții privind restituirea unor taxe**

Art. 8. – (1) Persoanele care au achitat, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, în conformitate cu dispozițiile legale aplicabile în materie, pot solicita restituirea acestora.

(2) Sumele solicitate la alin. (1) se restituie la cererea persoanei interesate, adresată organului fiscal competent, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător.

(3) Plata sumelor prevăzute la alin.(1) se face eșalonat, potrivit normelor metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului

Finanțelor Publice și a Ministerului Mediului și Pădurilor, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 9. – (1) În procesele în curs de judecată având ca obiect restituirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, reclamantul poate renunța la judecarea cauzei, în condițiile Codului de procedură civilă.

(2) În cazul în care reclamantul a renunțat la judecarea cauzei după comunicarea cererii de chemare în judecată, acesta nu va fi obligat la cheltuieli.

(3) Dacă părțile au intrat în dezbateră fondului, renunțarea la judecată se poate face fără învoirea celeilalte părți.

(4) Dispozițiile alin. (2) și (3) sunt aplicabile în cazul în care reclamantul face dovada că a solicitat, pe cale administrativă, în condițiile dispozițiilor art. 8, restituirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule.

Capitolul II

Dispoziții privind pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Secțiunea 1

Măsurile tranzitorii pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Art. 10. – (1) Dispozițiile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, privind cercetarea procesului și, după caz, dezbateră fondului în camera de consiliu se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(2) În procesele pornite începând cu data de 1 februarie 2013 și până la data de 31 decembrie 2015, cercetarea procesului și, după caz, dezbateră fondului se desfășoară în ședință publică, dacă legea nu prevede altfel.

Art. 11. – Dispozițiile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, privitoare la pregătirea dosarului de apel sau, după caz, de recurs de către instanța a cărei hotărâre se atacă, se aplică în procesele pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016. În procesele pornite începând cu data de 1 februarie 2013 și până la data de 31 decembrie 2015 se aplică dispozițiile art. 12-15.

Art. 12. – (1) Apelul și, când este cazul, motivele de apel se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă.

(2) Dispozițiile art. 195 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) Președintele instanței sau persoana desemnată de acesta va înainta instanței de apel dosarul, împreună cu apelurile făcute, numai după împlinirea termenului de apel pentru toate părțile.

(4) Dacă s-au formulat atât apel, cât și cereri potrivit art. 442 – 444 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, dosarul nu va fi trimis instanței de apel decât după împlinirea termenului de apel privind hotărârile date asupra acestor din urmă cereri.

Art. 13. – (1) Președintele instanței de apel sau persoana desemnată de acesta, îndată ce primește dosarul, va lua, prin rezoluție, măsuri în vederea repartizării aleatorii la un complet de judecată.

(2) În cazul în care cererea de apel nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, completul căruia i s-a repartizat dosarul va stabili lipsurile cererii de apel și îi va comunica, în scris, apelantului că are obligația de a completa sau modifica cererea. Completarea sau modificarea cererii se va face în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării.

(3) După primirea dosarului sau, când este cazul, după regularizarea cererii de apel potrivit alin. (2), completul va dispune comunicarea cererii de apel, precum și a motivelor de apel, intimatului, împreună cu copiile certificate de pe înscrisurile alăturate și care nu au fost înfățișate la prima instanță, punându-i-se în vedere obligația de a depune la dosar întâmpinare în termen de cel mult 15 zile de la data comunicării.

(4) Întâmpinarea depusă se comunică apelantului de îndată, punându-i-se în vedere obligația de a depune la dosar răspunsul la întâmpinare în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării. Intimatul va lua cunoștință de răspunsul la întâmpinare din dosarul cauzei.

(5) Dacă s-au formulat atât apel, cât și cereri potrivit art. 442–444 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, dispozițiile alin. (3)-(4) se aplică în mod corespunzător.

(6) În termen de 3 zile de la data depunerii răspunsului la întâmpinare, judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției, dispunând citarea părților.

(7) În cazul în care intimatul nu a depus întâmpinare în termenul prevăzut la alin. (3) sau, după caz, apelantul nu a comunicat răspuns la întâmpinare în termenul prevăzut la alin. (4), la data expirării termenului corespunzător, judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției, dispunând citarea părților.

(8) Dispozițiile art. 201 alin. (5) și (6) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, se aplică în mod corespunzător.

(9) Dispozițiile art. 475 alin. (3) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, rămân aplicabile.

Art. 14. – (1) Apelul incident și apelul provocat se depun de către intimat odată cu întâmpinarea la apelul principal, fiind aplicabile prevederile art. 13 alin. (4).

(2) Apelul provocat se comunică și intimatului din acest apel, prevăzut la art. 473 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură, republicată, acesta fiind dator să depună întâmpinare în termenul prevăzut la art. 13 alin. (4), care se aplică în mod corespunzător. Cel care a exercitat apelul provocat va lua cunoștință de întâmpinare de la dosarul cauzei.

Art. 15. – (1) Recursul și, dacă este cazul, motivele de casare se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă, în condițiile prevăzute la art. 83 alin. (3) și art. 84 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură, republicată.

(2) Când recursul este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele instanței sau președintele de secție ori, după caz, persoana desemnată de aceștia, primind dosarul de la instanța a cărei hotărâre se atacă, va lua, prin rezoluție, măsuri pentru stabilirea aleatorie a unui complet format din 3 judecători, care va pregăti dosarul de recurs și va decide asupra admisibilității în principiu a recursului. Dispozițiile art. 475 alin. (3) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură, republicată sunt aplicabile.

(3) Dispozițiile art. 12 alin.(2)-(4) și art. 13 alin. (2)-(5) se aplică în mod corespunzător. Termenul prevăzut la art. 13 alin. (3) se dublează în cazul recursului. Întâmpinarea trebuie redactată și semnată de avocatul sau consilierul juridic al intimatului, iar răspunsul la întâmpinare de avocatul sau consilierul juridic al recurentului.

(4) Prevederile art. 14 se aplică în mod corespunzător.

Art. 16. – (1) Dispozițiile art. 483 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016. În procesele pornite începând cu data de 1 februarie 2013 și până la data de 31 decembrie 2015, se aplică dispozițiile alin. (2).

(2) Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)-i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.

Art. 17. – (1) Dispozițiile art. 520 alin. (6) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, se aplică sesizărilor formulate în procesele pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016. Sesizărilor formulate în procesele pornite începând cu data de 1 februarie 2013 și până la data de 31 decembrie 2015 li se aplică dispozițiile alin. (2).

(2) Sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept se judecă de un complet format din președintele secției corespunzătoare a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau de un judecător desemnat de acesta și 8 judecători din cadrul secției respective. Președintele secției sau, în caz de imposibilitate, judecătorul desemnat de acesta este președintele de complet și va lua măsurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecătorilor.

Art. 18. - (1) Guvernul, prin Ministerul Finanțelor Publice, va asigura fondurile necesare efectuării lucrărilor necesare pentru adaptarea sediilor instanțelor, în vederea aplicării în condiții optime a dispozițiilor codului privitoare la cercetarea procesului și, după caz, dezbaterea fondului în camera de consiliu începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(2) Ministerul Justiției, cu concursul ordonatorilor secundari și terțiari de credite, este obligat să fundamenteze lucrările prevăzute la alin. (1), inclusiv cheltuielile aferente acestor lucrări.

(3) Lucrările prevăzute la alin. (1) vor constitui investiții prioritare pentru asigurarea calității serviciului public al justiției.

Secțiunea a 2-a **Modificarea unor acte normative în** **materia conflictelor de muncă**

Art. 19. – Alineatul (1) al articolului 269 din Legea nr. 53/2003-Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Judecarea conflictelor de muncă este de competența instanțelor judecătorești, stabilite potrivit legii.”

Art. 20. – Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 208 va avea următorul cuprins:

„**Art. 208.** – Conflictele individuale de muncă se soluționează în primă instanță de către tribunal.”

2. Articolul 209 se abrogă.

3. Articolul 210 va avea următorul cuprins:

„**Art. 210.** – Cererile referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă se adresează tribunalului în a cărui circumscripție își are domiciliul sau locul de muncă reclamantul.”

Art. 21. – Dispozițiile art. 19 și ale art. 20 intră în vigoare la data de 1 februarie 2013.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

George Crin Laurențiu ANTONESCU

Valeriu Ștefan ZGONEA